

*„Ne féljete! Ne féljete, hanem ünnepeljete! Isten a Testvérete, Isten a ti Atyátok!
És Krisztus feltámadása azt tette meg, hogy benneteket támasztott fel.
Ti mind feltámadtatok benne, és ti mind ott vagytok az Isten jobbján az Égben, elrejtve még, de ott, ahol Krisztus ül.
Ti élte, ti örök életet bírtok, nektek üdvösségtok van, tiétek az Ég, az Örökkévalóság.”*

Húsvéthétfő

ApCsel 2,14.22-33
Mt 28,8-15

Az asszonyok félelemmel és nagy örömmel futottak el a sírtól. Félelem és öröm volt a szívükben.

És ez a két érzés nem zárja ki egymást.

Mert az a félelem, amely ekkor az asszonyok szívében volt, az Isten fensége előtt porba hulló ember alázata.

Amikor látták, hogy a sír nyitva áll, és üres, amikor hallották az angyalok szavát: nincs itt, föltámadt,

akkor, mint a villám hasított lelkükbe a felismerés.

Jézus Isten.

Az az ember, akit ők Galileában kísértek, akinek szolgáltak,

az az ember, akit láttak a kereszten haldokolni,

akit holtan a sírhoz vittek, ez az ember valóban Isten.

És amikor megérti az ember Isten közelségét, akkor átéli önmaga semmisségét.

Por és hamu az ember, leborul a földre.

Ez az érzés volt az asszonyok szívében, az Isten félelme. De ez a félelem nem zárja ki az örömet.

Hiszen amikor az ember megérti, hogy Isten itt van vele, akkor nemcsak önmagára tekint, és nemcsak önmaga semmisségét ismeri fel, de fel is néz Istenre.

És amikor Istenre néz, akkor az Ő arcán a Szeretet fényét látja ragyogni, a Jóságot.

És ezért öröm tölti el az ember szívét, nagyobb öröm, mint amekkora a félelem.

Ezzel a félelemmel és nagy örömmel futottak el az asszonyok a húsvéti sírtól.

De ekkor egy újabb meglepetés várt rájuk.

Ekkor várt rájuk a húsvét igazi lényege: mert Jézus jött szembe velük.

És amikor Jézus közeledett feléjük, a szívükben félelemmel, hiszen Isten Ő, odafutottak Hozzá, és leborultak a porba. Imádták Jézust.

És ekkor Jézus olyat tett, ami emberi szívbe nem fér bele, amit emberi elme fel nem foghatott.

Jézus ekkor tette meg a húsvétot, az ünnepet.

Ekkor tette meg azt, amit Isten azoknak készített, akiket Ő szeret.

Mert Jézus azt mondta az asszonyoknak: Ne féljetek!

Távol űzte szívükből a félelmet. És e szavakkal felemelte őket a porból.

Az embernek mondta ezt, aki por és hamu az Isten színe előtt. De nem por és nem hamu többet...

és Jézus így folytatta a mondatot: Menjetek, és vigyétek hírül testvéreimnek!

Hanem testvér az ember, testvére az Istennek - ez a húsvét, ez az ajándék.

Ezt készítette Isten el, azoknak készítette, akiket Ő szeret, az embernek.

Az Isten az ember Testvére lett, és fölemelte őt a porból, ahol őt megtalálta,

fölemelte a magasba, az arcához emelte, a vállára vette örömében, és az ölébe ültette.

Édes tejjel táplálja Isten az embert, ahogyan az anya a csecsemőt eteti: magához öleli.

Felöltözteti Isten az embert önmaga ruhájába.

Az Ő maga dicsőségébe öltözteti fel, és a szentség gyűrűjét húzza az ujjára.

És bevezeti az embert Isten a lakomára. Arra az ünnepre, amelyet Ő készített el.
Elkészített annak az embernek, akit Isten szeretett önmagával, Ő, aki a Szeretet.
Leülteti asztalához, és körüljár, és Ő szolgál fel.
És azt mondja: Az én fiam, íme, meglett, íme, él. Én adtam neki életet.
Önmagam életéből adtam neki bőségeset. Én adtam neki örömet.
Az én örömem az Ő üdvössége lett.
Így szól az eget angyalai előtt: Íme, én, és íme, a testvéreim!
És odaülteti az embert a Trónra, az Ő trónjára fölmagasztalja.
Nem por többet, nem hamu. Ne féljeteK - mondja.
Ne legyen félelem a szívetekben, amikor jöttök, amikor ott álltok az én színemben,
hiszen én megtöltötteleK benneteket azzal a Szeretettel, aki én magam vagyok.
És ez a Szeretet a ti örök életetek, az üdvösség. Ez a Szeretet a ti örövendezésetek, és nem
fogy el soha.
Ez az öröm nem ismer félelmet. Ebben az örömben nincsenek könnyek, és nincs gyász
sem.
Ez az öröm az élet, az örök élet. És ez a húsvét ajándéka.
Krisztus ezt az örök ünnepet készítette el, nekteK készítette.
Azt mondta az asszonyoknak, vigyéteK hírül: MenjeteK Galileába!
És miért? Mert ott viszontlátnak engem.
Isten látása, Istené, aki Testvér. Isten látása, Istené, aki Atyánk.
Ezt az ajándékot hozta el a feltámadt Krisztus, elhozta mindnyájunknak. Ez a húsvét
örömhíre.
Ezt az örömmünnepet, ezt a húsvétot, ezt a hitet, ezt az örömet vigyéteK a szívetekben!

*Ne féljeteK! Ne féljeteK, hanem ünnepeLjeteK! Isten a TestvéreteK, Isten a ti Atyátok!
És Krisztus feltámadása azt tette meg, hogy benneteket támasztott fel.
Ti mind feltámadtatok benne, és ti mind ott vagytok az Isten jobbján az Égben, elrejtve
még,
de ott, ahol Krisztus ül.
Ti élteK, ti örök életet bírtok, nekteK üdvösségteK van, tiéteK az Ég, az Örökkévalóság.*

Ó, mekkora öröm ez! Ez nagyobb volt, mint amekkora nagy örömmel az asszonyok a
sírtól futottak el.
Ott a sírnál, amikor megértették, hogy Jézus, Isten volt velük, akkor nagy öröm töltötte el
a szívüket,
mert fölemelték tekintetüket, és látták a Fenségest, hogy itt van közel.
De akkor, amikor Jézus ezt a szót mondta ki: Testvéreim,
akkor olyan öröm töltötte el az asszonyok szívét és minden ember szívét, aki megérti ezt
az ígét,
olyan öröm tölti el, amely emberi szívbe nem férhet bele, amelyet emberi elme el nem
képzel.
Ez a húsvét öröme. VigyéteK ezt az örömet a szívetekben:
Isten a Testvérünk, Isten a mi Atyánk, és az örökkévalóság a mi boldog életünk.
Ámen.